

Vet aquí que un pardal
va pondre els seus primers ous.

En va pondre tres.

Un, ai! Dos, ai! Tres, ai!

6 Ja està. I ara a covar-los.

7

Era un dia preciós
de primavera.

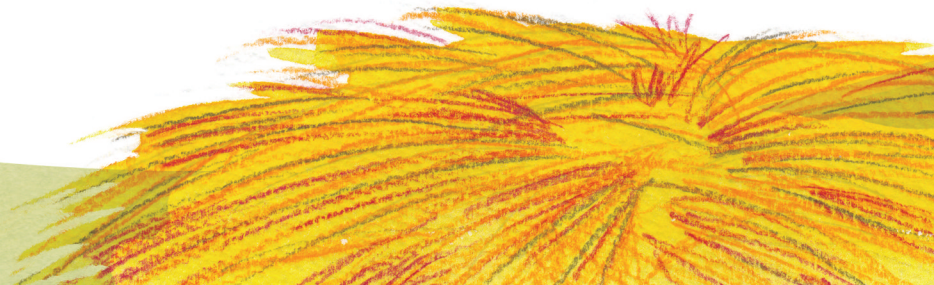
El pardal femella, que
es deia Rut, havia nascut
en un niu dins d'unes golfes.

El lloc era com
una habitació despullada.
Les parets no estaven
enguixades, ni pintades
ni empaperades.
Es veien els totxos,
les bigues i les llates
de fusta pertot. I també
els cables de la llum
i els tubs de l'aigua.

Durant el dia hi entraven
els raigs de sol
per una claraboia
i acaronavent tots els racons.

10 I també feien pessigolles
a les ales dels pardals.
I els pardals es despertaven
amb una piuladissa alegre.
Damunt de la porta
d'entrada a la casa
hi havia uns dibuixos
de flors. I damunt
dels dibuixos,
uns respiradors.

Semblaven finestres petites.
Molt petites.

Pels respiradors entrava
i sortia l'aire, i també
entraven i sortien la Rut
i el seu amor, el Poqui.

La Rut i el Poqui
havien fet uns nius
amb herbes i branquillons.

També hi havien posat
algunes peces de roba.

A prop dels nius hi havia
uns gronxadors, que algú
havia fet amb unes cordes

lligades a les bigues
de la teulada,
i una abeuradora de plàstic
que sempre tenia aigua neta.